

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Kerk: Zijn Voorbeeld

Hoe moeten we ons als gelovigen organiseren? Maakt het wat uit? Moeten we ermee bezig zijn? Moeten we onszelf organiseren volgens het ontwerp van JHWH of op onze eigen manier? Wat is de Bijbelse structuur van het Lichaam van de Messias? Moet er een hoofdvoorganger zijn over de gemeente?

De antwoorden op deze vragen kunnen tegenstrijdig zijn met wat je hebt ervaren bij je groei in het geloof. Hoewel we niemand op de tenen willen trappen of een ongemakkelijk gevoel willen geven, moeten we ons eigenlijk allemaal willen organiseren op een manier die JHWH heeft bepaald, niets meer en niets minder.

Nu komt de vraag:

Waar in de Bijbel staat de opdracht dat één man de geestelijke leider en autoriteit over een plaatselijke gemeente moet zijn?

Sommigen noemen Mozes misschien als voorbeeld. Mozes was één man die de geestelijke leider en autoriteit was over heel Israël. Daarom schept dit "Mozes model" het precedent voor hoe de kerk zichzelf moet organiseren. Daar zit een kern van waarheid in, maar ... we moeten goed begrijpen wat dat precies inhoudt.

Als we de verhalen lezen over Mozes en Israël, dan zien we dat Jahweh Zijn Woorden sprak tot Mozes, die ze vervolgens doorgaf aan het volk Israël.

De Bijbel vertelt ons dat dit "Mozes-model" zal blijven bestaan.

Deuteronomium 18:15

Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HEERE (JHWH), uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren,

Maar hier is de sleutelvraag: wie vervult deze rol van Mozes vandaag? Is het een voorganger of een leider die door een gemeente wordt aangesteld? Is het iemand van ons? Onthoud wat er staat geschreven:

Handelingen 3:22

Want Mozes heeft tegen de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken.

In deze passage verwijst Petrus naar Jezus, ofwel Jesjoea, zoals Hij in het Hebreeuws werd genoemd.

Dit is belangrijk om te begrijpen. Jesjoea vervult nu de rol van Mozes. Na de Exodus kan niemand van ons de rol van Mozes op zich nemen. Die rol is weggelegd voor Jesjoea, onze Messias, en voor Hem alleen.

Wij moeten onszelf niet vergelijken met Mozes. Dit is een les die Aäron en Mirjam op de harde manier hebben geleerd in Numeri 12. Ze zeiden: "Heeft de HEERE (JHWH) alleen maar door Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet door ons gesproken?" Maar God vertelde hen dat zij de positie van Mozes niet konden invullen. Hij zei dat Mozes een speciaal soort profeet was, tot wie God van aangezicht tot aangezicht sprak, en dat Mozes ook de zachtmoedigste man was op de aarde. Mirjam werd voor haar arrogantie gestraft met melaatsheid.

Niemand anders mag met Mozes worden vergeleken. Die rol mogen wijzelf niet invullen. Die taak en rol is gereserveerd voor Jesjoea onze Messias.

Dat wil zeggen dat als iemand het "Mozes model" gebruikt voor de gemeente en zichzelf met Mozes vergelijkt, Jesjoea eigenlijk wordt vervangen. Dat is een zeer gevaarlijke weg om te bewandelen.

Laten we eens kijken naar het model in de tijd van Mozes en in de tijd van Jesjoea.

Het model ten tijde van de Exodus was:

De Vader → die boven Mozes staat → die boven Israël staat.

Het model ten tijde van Jesjoea:

De Vader → die boven Jesjoea staat → die boven Israël staat.

Dit is niet het model:

De Vader → dan Jesjoea → dan de hoofdvoorganger → dan de gemeente.

Jesjoea is onze enige hoofdbedekking en Autoriteit als het levende Woord van God.

Paulus bevestigt dit model van Jesjoea die hier onze hoofdbedekking is:

1 Korinthe 11:3

Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.

Dus nogmaals, het model, zoals beschreven door Paulus, is dit

De Vader → dan Jesjoea (echte hoofdbedekking) → dan Israël.

Dus Jesjoea is onze grotere Profeet zoals Mozes, en dus is Hij ons Hoofd. Net als Mozes sprak Jesjoea niet Zijn eigen woorden of gebruikte Hij Zijn eigen gezag, maar alleen de woorden en op gezag van God onze Vader:

Johannes 14:10

De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken.

Merk op dat er bij dit model geen persoon is tussen Jesjoea en het Lichaam van de Messias. Dat wil niet zeggen dat het "Mozes model" niet meer functioneert. We moeten alleen begrijpen Wie de rol van Mozes op zich neemt. Alleen Jesjoea bezit deze rol, niet de hoofdvoorganger, of één van ons.

Het is dan ook geen verrassing dat dit wordt bevestigd in de brieven van wat we het Nieuwe Testament noemen. Veel van de boeken in het Nieuwe Testament zijn brieven van de apostelen aan de plaatselijke gemeenten. Maar geen van die brieven is gericht aan de "hoofdvoorganger". In feite wordt er in de Bijbel echt helemaal nergens melding gemaakt van een "hoofdvoorganger".

Het voorbeeld van de eerste eeuw leert duidelijk dat de primaire rol in het weiden van de plaatselijke gemeenten niet werd uitgeoefend door een solitaire "voorganger", maar door een meervoud van mannen, bekend als oudsten, bisschoppen of opzieners, die geen van allen *het hoofd* worden genoemd.

Er zijn veel verzen die dit bewijzen – Onderzoek de volgende voorbeelden uit het Nieuwe Testament:

Handelingen 14:23 WV

In iedere **gemeente** (enkelvoud) wezen ze (de apostelen) **oudsten** (meervoud) aan, en na bidden en vasten bevalen ze **hen** aan bij de Heer, op wie ze vertrouwden.

Titus 1:5

Om die reden heb ik u op Kreta achtergelaten, opdat u verder in orde zou brengen wat nog ontbrak, en van stad tot **stad** (enkelvoud) **oudsten** (meervoud) zou aanstellen, zoals ik u opgedragen heb.

Handelingen 20:17

Maar hij stuurde iemand uit Milete naar Efeze en liet de **oudsten** (meervoud) van de **gemeente** (enkelvoud) halen.

Jakobus 5:14

Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de **oudsten** (meervoud) van de **gemeente** (enkelvoud) bij zich roepen. en laten die voor hem bidden en he met olie zalven in de naam van de Heere,

We kunnen dus lezen dat het niet één man is die het gezag heeft over een gemeente, maar een groep oudsten. Wat doen deze oudsten? Deze oudsten hebben veel verantwoordelijkheden: ze lossen geschillen op (Mattheüs 18, 1 Korinthe 6:1-8), bidden en zorgen voor de zieken (Jakobus 5:17), verwijderen onruststokers uit de gemeente (1 Timotheüs 5:17, 1 Korinthe 5:3) en geven een voorbeeld van godvruchtig gedrag (1 Timotheüs 3:1-7). Hun voornaamste taak is echter dat ze onderwijzen, bestraffen en corrigeren met behulp van het Woord van God. De oudsten hebben ook andere namen: in het Nieuwe Testament worden de termen voor "oudste" (het Griekse *presbuteros*) en "bisschop/opziener" (*piskopos*) door elkaar heen gebruikt. De term "oudste" duidt op de volwassenheid van de persoon, terwijl de term "opziener" de rol en functie van de persoon aanduidt.

De volgende passages laten dit duidelijk zien:

Overweeg Handelingen 20 eens

Hier vraagt Paulus aan de oudsten (Grieks ~ presbuteros vs 17) van Efeze om hen te komen bezoeken, en wanneer ze aankomen, spreekt hij hen aan met de term *opzieners* (Grieks ~ episkopos vs 28);

Overweeg ook eens Titus 1- Bij het benoemen van de leiderschapskwalificaties noemt Paulus een oudste (Grieks ~ presbuteros vs 5) een *bisschop* (KJV) (Grieks ~ episkopos vs7);

In 1 Petrus hoofdstuk 5 spoort Petrus de *oudsten* (Grieks ~ presbuteros vs 1) aan om het werk van *opzieners* (Grieks ~ episkopos vs 2) te doen.

Merk op dat elke plaatselijke gemeente een groep oudsten moet hebben, maar niet een ander individu boven de oudsten. Nogmaals, de hoofdbedekking van het Lichaam is Jesjoea, niet een andere persoon.

1 Korinthe 11:3

Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.

Jesjoea is het hoofd van het Lichaam ... er hoort geen persoon tussen Jesjoea en het Lichaam te staan. Om te begrijpen hoe dat werkt met een man en vrouw met Jesjoea, bekijk dan onze studie: "**Autoriteit binnen het huwelijk**".

Dus als er een groep oudsten moet zijn, zonder dat dat iemand het "hoofd" is, dan vraag je je misschien af "wie moet er dan onderwijzen?"

Nogmaals, de geschriften van het Nieuwe Testament uit de eerste eeuw geven antwoord op de vraag. De Bijbel maakt duidelijk dat het deze oudsten/ opzieners zijn aan wie God de verantwoordelijkheid heeft gegeven om de kudde te voeden en te onderwijzen. Dit is het patroon wordt herhaaldelijk onderwezen in het Nieuwe Testament.

Let goed op de volgende passages en de combinatie van de woorden die ze bevatten, woorden die we al Bijbels hebben gedefinieerd:

Handelingen 20:28

Zie dan toe op uzelf en op heel de kudde, te midden waarvan de Heilige Geest u tot **opzieners** aangesteld heeft om **de gemeente van God te weiden**,

1 Petrus 5:1-2

De **oudsten** onder u roep ik ertoe op ... **Hoed de kudde van God** ...

1 Timotheüs 3:2

Een opziener nu moet onberispelijk zijn ... **bekwaam om te onderwijzen**.

Omdat het woord voorganger "herder" betekent, en het de taak is van een herder om voor de kudde te zorgen en deze te voeden, moeten we concluderen dat het in de ware Bijbelse zin de oudsten (opzieners) zijn die de voorgangers (herders) zijn in elke gemeente.

Er is maar één mogelijke conclusie waar deze Bijbelse redenering toe leidt. ... En dat is deze - *Er is geen Bijbelse plaats voor een extra ambt of positie naast of boven de oudsten, zoals een hoofdvoorganger, een assistent-voorganger, een voorganger, een seniore voorganger, een leidinggevende opziener, een voorzittende oudste een assistent oudste, een hoofd-oudste etc. Al deze "ambten" hebben geen enkele basis in de Bijbel. Geen van deze posities bestond in de brieven uit de eerste eeuw.*

Er zijn in principe twee groepen:

Sommige mensen kunnen goed onderwijzen, berispen en corrigeren met behulp van het Woord van God, en die worden oudsten, opzieners, herders enz. genoemd. Elke plaatselijke gemeente heeft een willekeurig aantal van deze personen om anderen te dienen. In deze groep is er geen ander hoofd dan Jesjoea.

Dan is er de groep mensen die nog maar net geloven en nog heel veel moeten leren voordat ze kunnen onderwijzen. Ze zijn nog niet in staat om anderen te onderwijzen, te corrigeren en te vermanen, maar zijn bezig om deze rol te leren. Hun hoofd is ook Jesjoea. Het enige verschil tussen deze twee groepen is hun volwassenheid in het Woord van God.

In de Bijbel zijn alle oudsten gelijk. Er is geen hoger ambt, geen persoon die boven de oudsten staat in de plaatselijke gemeente ... met één uitzondering ... Jesjoea onze Messias, als ons hoofd over het Lichaam.

Het hiërarchische systeem van een kerkbestuur, waarbij een voorganger, met wellicht met een assistent, op de top van een piramide staat van - laten we zeggen - zeven oudsten en twaalf diakenen, ontwikkelde zich langzaam vanaf de tweede eeuw; totdat zich in de zesde eeuw een goed georganiseerd drieledig systeem had ontwikkeld, dat in de buurt kwam van de hedendaagse Anglicaanse Kerk.

(Encyclopedia Britannica 1953, Vol 18, blz 439- 440).

Dus wat is het Bijbelse voorbeeld? Hoe moeten we ons organiseren? Wat is de Bijbelse structuur?

Het Bijbelse voorbeeld is eenvoudig dit: we moeten oudsten of opzieners of herders hebben - allemaal met evenveel gezag -, die verantwoordelijk zijn om ons binnen de grenzen van Gods Woord te houden. Ze moeten ervoor zorgen dat we het Woord van God leren en ernaar leven.

Dat is de enige autoriteit die de oudsten hebben, het Woord van God. De oudsten ontvangen het gezag van het Woord van God en ze moeten zichzelf ook onderwerpen aan het gezag van het Woord. Als ze dat niet doen, dan hebben ze geen autoriteit. Ze moeten hetzelfde gezag uitstralen als het Woord van God, hetzelfde gezag als van Jesjoea, Die ons Hoofd is.

De oudsten zijn bedoeld om de gemeente te dienen, hen op te bouwen in het Woord, en meer oudsten op te leiden zodat ze het Woord van God kennen en anderen kunnen corrigeren, berispen en onderwijzen.

Elke gemeente moet een groep oudsten hebben - zonder specifiek hoofd - die over het plaatselijke lichaam waken, en ervoor zorgen dat de anderen het Woord van God leren en naleven. En net zoals herders de kudde beschermen tegen wolven, beschermen de oudsten, als een soort herders, ons tegen "de valse profeten en hen die de kudde willen verstrooien" (Handelingen 20:28-30; Mattheüs 7:15).

Hoe zit het met diakenen? Sommigen wijzen misschien op het gebruik van diakenen in de plaatselijke gemeente. Het woord diaken is afgeleid van het Griekse woord *diakonos*. Het woord komt 29 keer voor in de geschriften van het Nieuwe Testament. Een paar keer is het woord in het Nederlands vertaald als diaken. Meestal wordt het vertaald met dienaren zodat het van toepassing is op heel het Lichaam van de Messias, wat inhoudt dat we allemaal diakenen zijn, omdat we allemaal dienaren zijn van het Woord van God.

Er wordt kort melding gemaakt van het dienen op specifieke manieren binnen het plaatselijke lichaam, schijnbaar voor administratieve, secretariële en fiscale zaken, meestal toevertrouwd aan een betrouwbaar persoon (Rom 16:1; Filp 1:1; 1 Tim 3:8, 12). Dat is logisch. Iedereen in een bediening weet dat er administratieve zaken ontstaan als gelovigen zich gaan organiseren. Diakenen zijn dan ook dienaren die assisteren bij verschillende administratieve zaken, waarbij sommige taken vertrouwelijker zijn dan andere.

Meerdere oudsten houden dus toezicht op en zorgen voor de gemeente. Ze onderwijzen ons het Woord van God en helpen ons om niet te zondigen. De diakenen staan het plaatselijke lichaam administratief bij.

De Bijbel maakt nog steeds geen enkele melding van de rol van een hoofdvoorganger in de kerk van de eerste eeuw. En daar is een reden voor. Paulus stelt duidelijk dat de mens de eer heeft om rechtstreeks onder het gezag van de Messias te leven. De mens is in staat om een directe openbaring te ontvangen van JHWH door gebed en studie. Het was en is de bedoeling dat de mens rechtstreeks onder de Messias wandelt (1 Korintiërs 11).

Omdat de mens ervoor is geschapen om rechtstreeks onder het hoofd of het gezag van de Messias te staan, moeten gelovigen zichzelf niet plaatsen onder het gezag van een rabbijn, paus, predikant, voorganger of wat voor persoon dan ook.

Het is duidelijk dat veel mannen op dit moment een gemeente leiden, waarbij ze het bovengenoemde voorbeeld toepassen, maar een oprecht hart hebben om JHWH te dienen en anderen naar de waarheid te leiden. Laten we heel duidelijk zijn ... er zijn veel voorgangers met een hart voor het Woord en liefde om Zijn volk te dienen.

Dit is geen aanval op voorgangers in het algemeen, maar een oproep en een pleidooi om terug te keren naar het voorbeeld dat God heeft ontworpen, niet wat de mens heeft bedacht. Het idee dat gelovigen zich nu op de een of andere manier moeten onderwerpen aan het gezag van een rabbijn, een paus, predikant of voorganger is VERKEERD!

Zelfs als we geloven dat we oprecht het juiste doen, kunnen we het oprecht bij het verkeerde eind hebben. Het is zo gevaarlijk voor het Lichaam om één man als hoofd te hebben in plaats van meerdere oudsten, dat er letterlijk voor wordt gewaarschuwd.

Jesjoea zei dat een dergelijke praktijk van de heidenen afstamde:

Mattheüs 20:25-28

En toen Jesjoea hen bij Zich geroepen had, zei Hij: "U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren, en de groten gezag over hen uitoefenen. Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw slaaf zijn, zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen".

Nogmaals, er zijn genoeg voorgangers die niet opzettelijk "heersen" over de gemeente. Ze hebben geleerd om op deze manier te handelen. Maar de realiteit is dat wanneer een voorganger de positie van hoofd op zich neemt, en aangezien Jesjoea ons enige Hoofd is, een voorganger de rol op zich neemt die alleen aan Jesjoea is voorbehouden.

Het maakt niet uit wat wij ervan denken, maar hoe onze Heer erover denkt ... het is op Zijn manier, of op onze manier. We kunnen opzettelijk of onopzettelijk heersen over een gemeente ... maar ongeacht de intentie wordt het niet gezien als een goede zaak.

Zoals beschreven in de geschriften van het Nieuwe Testament, moet de plaatselijke gemeente alleen een groep oudsten gebruiken, niet een hoofdvoorganger, om hen binnen de grenzen van het Woord van God te houden. Zo blijft het Lichaam de Messias volgen, Die natuurlijk het vleesgeworden Woord van God is. Het is de taak van de oudsten om het lichaam te helpen bij het onderwijs, zodat ze het Woord van God op dezelfde manier naleven als Jesjoea ... niets meer en niets minder.

Kijk, het moet niet om ons gaan, maar om het Woord van God, het levende, wandelende Voorbeeld dat de Vader ons gaf in de vorm van onze Messias.

Jesjoea de Messias volgde onze Vader op een volmaakte wijze, dus is Hij ons volmaakte voorbeeld om te volgen. Als we onderwijzen, corrigeren en berispen, als meerdere oudsten, moet dat zijn gebaseerd op hoe Jesjoea Gods Woord heeft voorgeleefd, wat we kunnen terugvinden in de Torah.

Mattheüs 23:8-10

Maar u mag zich geen rabbi laten noemen, want Eén is uw Meester, namelijk Christus; en u bent allen broeders. En u mag niemand op de aarde uw vader noemen, want Eén is uw Vader, namelijk Hij Die in de hemelen is. En u mag niet meesters genoemd worden, want Eén is uw Meester, namelijk Christus.

Het laatste wat we moeten nastreven, is dat we een dominante autoriteit willen hebben over anderen. Zelfs als we dat niet met opzet doen, is dat wat er in de ogen van onze Heer gebeurt. Het enige wat we als oudsten kunnen en moeten doen, althans als we die roeping hebben, is het spreken van het Woord van God, niets meer of minder, gewoon de kudde voeden en ze binnen het hek van de Torah houden, oftewel ervoor zorgen dat ze gehoorzaam zijn en niet zondigen. En, het allerbelangrijkste, dat moet worden gedaan door een gelijkwaardige groep oudsten, niet door één hoofdpersoon.

Zelfs in Handelingen 15 trad het concilie van Jeruzalem op als een gelijkwaardige groep oudsten ... elk met hun eigen getuigenis ... waarbij Jakobus de voor de hand liggende beslissing verwoordde.

In christelijke kringen wordt algemeen aangenomen dat Jakobus het hoofd was van de oudsten in Jeruzalem. Als we ons laten leiden door de Bijbels bewijs, dan zien we in Handelingen 15 hoe de oudsten zich moeten gedragen, waarbij elke oudste zijn eigen gedachten als getuige geeft, en zodra er twee of drie getuigen zijn gehoord, staat de zaak vast. We zien hoe dit gebeurde in Handelingen 15, waarbij Jakobus de voor de hand liggende oplossing voorstelde, min of meer als een woordvoerder, niet als de hoofdautoriteit. Nergens in de Bijbel wordt Jakobus vermeld als de hoofd-oudste. Pas ongeveer 150 jaar later besloten enkele Grieken ten onrechte om Jakobus die titel te geven:

Kijk eens naar dit citaat dat rond 180 na Christus werd geschreven:

"Na de apostelen werd Jakobus, de broer van de Heer, bijgenaamd de Rechtvaardige tot hoofd van de Kerk in Jeruzalem gemaakt. Er zijn inderdaad veel mannen die Jakobus heten. Deze Jakobus was heilig vanaf de moederschoot. Hij dronk geen wijn of sterke drank, hij at geen vlees, schoor zich nooit, zalfde zich niet en baadde zich niet. Hij alleen had het voorrecht om het Heilige der Heiligen binnen te gaan, want hij gebruikte inderdaad geen wollen gewaden maar linnen en ging alleen de Tempel in en bad voor het volk, zodat zijn knieën de hardheid van kamelen-knieën zouden hebben gekregen."

Jerome, De Viris Illustribus, quotes *Hegesippus' account of James from the fifth book of his lost Commentaries*

Dit is de vroegst bekende bewering waar staat dat Jakobus het "hoofd" van het concilie in Jeruzalem was. Maar we denken niet dat deze bewering erg betrouwbaar is. Er staat dat Jakobus het Heilige der Heiligen binnenging, maar tenzij hij een zoon van Aäron was, kon hij dit hebben gedaan zonder te sterven. Er stond dat hij zich niet baadde, wat inhoudt dat hij nooit een mikva heeft gedaan en daarom niet mag deelnemen aan de ceremonies, en zeker het Heilige der Heiligen niet mag binnengaan zonder te worden gedood door God.

Er staat dat hij vegetariër was, wat inhoudt dat hij niet van het Pesachlam heeft gegeten, wat weer een gebod zou overtreden. Er zijn verschillende problemen met dit verslag van Jakobus, waardoor het niet erg betrouwbaar is.

Hegesippus was een groot voorstander van de Roomse kerk, die een structuur kende van een "hoofdbisschop". Het is niet meer dan normaal dat hij zou beweren dat dezelfde structuur bestond in de gemeente van Jeruzalem, omdat hij er belang bij had om de structuur van zijn eigen kerk te verdedigen. Maar we hebben gezien dat de Bijbel een dergelijke structuur helemaal niet ondersteunt. Jazeker, Jakobus genoot ruim aanzien en respect, gezien het feit dat hij de broer was van Jesjoea. Maar in Handelingen 15 lezen we dat alle oudsten op gelijke wijze met elkaar omgingen. Op deze manier wordt er een beroep op hen gedaan.

Handelingen 15:2

[Toen er dan van de kant van Paulus en Barnabas een niet geringe tegenstand en woordenstrijd tegen hen ontstond, bepaalden zij dat Paulus en Barnabas en enkele anderen uit hen in verband met dit geschilpunt naar de apostelen en ouderlingen in Jeruzalem zouden gaan.](#)

Merk op hoe zij naar Jeruzalem gingen om de apostelen en oudsten te bezoeken, niet "Jakobus, het hoofd van Jeruzalem". Als Jakobus de hoofddautoriteit was, degene die de beslissingen nam, dan hadden ze gewoon gezegd dat ze van plan waren om Jakobus te bezoeken. Maar in plaats daarvan kondigden ze aan dat ze naar een meervoud van gelijkwaardige oudsten gingen ten aanzien van deze kwestie.

Als we het verslag van Handelingen 15 lezen, speelde iedereen een gelijke rol bij het leveren van het bewijs in deze kwestie en Jakobus hielp daarbij om de uiteindelijke conclusie te verwoorden. Hij was de enige die nog niet had gesproken. Een woordvoerder betekent niet dat je meer autoriteit hebt. Je bent gewoon degene die het gesprek gaande houdt, zodat het overleg efficiënt verloopt, productief is en uiteindelijk tot een conclusie leidt met een daaruit voortkomende actie.

Vroeger, voordat ik mij fulltime op deze bediening heb gericht, faciliteerde ik zelf doelgerichte bijeenkomsten, waarbij voorzitters en vicevoorzitters aanwezig waren van prominente ziekenhuizen. Ik deed dit op dezelfde manier als Jakobus in Handelingen 15 faciliteerde. Het is heel gebruikelijke manier. Met andere woorden, ik leidde de discussie en legde besluiten voor, maar ik had zeker niet meer autoriteit dan de ander bezoekers van de vergadering ... net zomin als Jakobus dat had.

Het enige gezag is het Woord van God en die autoriteit manifesteerde zich in het vlees als Jesjoea, onze Messias. Als we meer autoriteit claimen, dan leidt dat ons af van onze ware hoofdbedekking. Oudsten moeten toezicht houden en anderen en binnen het Woord van God houden, of simpeler gezegd, ze moeten ons laten wandelen zoals Jesjoea.

De reden waarom we Jakobus uitgebreid behandelen, in Handelingen 15, is om aan te tonen dat we niet naar dit hoofdstuk kunnen wijzen om te suggereren dat er nog een ander hoofd boven het Lichaam moet staan, naast de Messias Zelf. Dat zou in tegenspraak zijn met het "Mozes model" omdat Jakobus dan de rol van Mozes zou aannemen in plaats van dat Jesjoea.

Was Jakobus de profeet zoals Mozes, of was Jesjoea dat? Was Jakobus de hoofdbedekking of was Jesjoea dat? Dit zijn eenvoudige vragen die een eenvoudig antwoord verdienen, maar we hebben de dingen eigenlijk veel te ingewikkeld gemaakt. De suggestie dat Jakobus bewijst dat we een hoofd-voorganger of een paus nodig hebben, in Handelingen 15, betekent dat we de foute kerkstructuur voortzetten, die in de tweede eeuw de kerk is binnengeslopen. We moeten niet willen domineren over het Lichaam, maar gewoon dienen als een voorbeeld ... en zoals Petrus zegt, er is maar één Opperherder.

1 Petrus 5:2-4

Hoed de kudde van God die bij u is en houd daar toezicht op, niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar bereidwillig; ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn. En als de Opperherder verschijnt, dan zult u de onverwelkbare krans van de heerlijkheid verkrijgen.

De realiteit is dat het gebruik van een hoofdvoorganger geen Bijbelse basis heeft en ook niet eerlijk is tegenover de voorganger. Zoals we vaak zien, wordt er te veel verantwoordelijkheid en werk neergelegd bij de voorganger. Het wordt al snel overweldigend voor één persoon. Ook de naam van JHWH loopt te veel risico door één individu het gezicht van een gemeente of een bediening te maken.

We kennen allemaal situaties waarin een gemeente of een bediening de naam wordt van een hoofdvoorganger, waarbij de naam en het gezicht van een persoon voortdurend wordt gebruikt. Is dat juist? Is dat de manier waarop het moet zijn?

Wat gebeurt er als die persoon een fout maakt? Zou de fout van één man de hele gemeente in diskrediet moeten brengen? JHWH heeft nooit gewild dat een persoon het gezicht en de naam van Zijn bediening zou worden, omdat er is maar één Persoon geschikt is om die rol te vervullen, en dat is Jesjoea onze Messias.

Wanneer we achter een persoon aan gaan lopen, dan kan dat uiteindelijk leiden tot verdeeldheid in Gods volk. Dat is slechts één negatief gevolg van een plaatselijke gemeente-structuur met één hoofdvoorganger, in plaats van het Bijbelse model met meerdere gelijkwaardige oudsten.

1 Korinthe 1:11-13

Want mij is over u bekendgemaakt, mijn broeders, door de huisgenoten van Chloë, dat er ruzies onder u zijn. Ik bedoel dit, dat ieder van u zegt: "Ik ben van Paulus", "ik van Apollos", ik van Kefas", en "ik van Christus". Is Christus verdeeld? Is Paulus soms voor u gekruisigd? Of bent u in de naam van Paulus gedoopt?

Jesjoea is onze hoofdbedekking, niemand anders. Jesjoea is onze autoriteit, niemand anders. Jesjoea is het Hoofd van het kerk-model, dat werd afgebeeld door Mozes, niemand anders. Er is geen ander Hoofd dan Degene die voor ons is gekruisigd.

Nogmaals, we blijven het herhalen, er is geen ander Hoofd dan Degene die voor ons is gekruisigd.

De oudsten in een plaatselijke gemeente moeten het Lichaam zodanig dienen, dat ze een afspiegeling zijn van de Messias. De oudsten moeten alles onderwijzen wat de Messias heeft geboden. Hoewel dit model het duidelijke voorbeeld is van wat er in het Oude en Nieuwe Testament wordt gepresenteerd, zullen er enkele bezwaren opduiken tegen deze realiteit. Bijvoorbeeld: Wat staat er dan in Hebreeën 13:17

Hebreeën 13:17 (NBV):

Gehoorzaam uw leiders en schik u naar hen, want zij waken over uw leven en zullen daarvoor ook rekenschap moeten afleggen.

Sommigen halen dit vers aan om aan te tonen dat er een rol voor een hoofdvoorganger ontstond, boven de oudsten en de gemeente, die je nu moet gehoorzamen. Maar merk op dat Hebreeën 13:17 nergens spreekt over een hoofdvoorganger. We moeten de oudsten gehoorzamen, de oudsten die het Woord van God kennen om toezicht te houden op de gemeente en hen te behoeden voor zonde door te onderwijzen, te berispen en te corrigeren.

Johannes 14:10

Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is. De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken.

Sommigen zullen misschien zeggen dat wanneer een hoofdvoorganger met een of twee hulpvoorgangers samenkomt, hun beslissingen, wat die ook mogen zijn, door God worden bekrachtigd, omdat er staat geschreven dat twee tot drie getuigen een zaak vastleggen:

(Deuteronomium 17:6, Deuteronomium 19:15, Mattheüs 18:16, 2 Korinthe 13:1, 1 Timotheüs 5:19, Hebreeën 10:28)

De twee drie getuigen zijn echter voor het vaststellen van een aanklacht tegen een persoon. Dit betekent gewoon dat er twee tot drie getuigen aanwezig moeten zijn, die een verklaring afleggen, voordat we iemand kunnen beschuldigen of er beslissingen kunnen worden genomen. Mochten er beschuldigingen komen, dan is het aan de meerdere oudsten, die uitsluitend opereren vanuit de autoriteit van geschreven verordeningen van het Woord van God, om recht te spreken. Dit wordt gedaan door de oudsten van een stad, niet door een hoofdvoorganger.

Het betekent zeker niet dat twee tot drie individuen het Woord van God kunnen veranderen. Deuteronomium 13 spreekt zich duidelijk uit tegen een dergelijk gedachte.

Het doel van deze studie is niet om personen die zichzelf hoofdvoorganger noemen omlaag te halen, maar het is gewoon een pleidooi om terug te keren naar een Bijbelse gemeente-structuur, die eenheid aanmoedigt, onder een gelijkwaardige groep oudsten.

Om terug te keren naar het Bijbelse systeem dat werd gebruikt in de eerste eeuw bij de Sinai. We moeten niemand anders volgen of enig gezag geven, die onze enige autoriteit en hoofdbedekking zou vervangen, Jesjoea onze Messias, het levende Woord van God. We moeten ons onderwerpen aan meerdere oudsten die enkel verlangen om ons in het Woord te houden en weg van de zonde.

Zorg ervoor dat je alleen Jesjoea volgt, en je leven alleen maar overgeeft aan Jesjoea, de enige autoriteit en hoofdbedekking van Zijn Gemeente.

Keer terug naar het "Mozes model", wat ons terugbrengt bij de hoofdbedekking van de Messias:

1 Korinthe 11:3

Maar ik wil dat u weet dat Christus het Hoofd is van iedere man en de man het hoofd van de vrouw en God het Hoofd van Christus.

Als we meer hoofden hebben, dan hebben we een probleem.

Samengevat: er is geen Bijbels precedent voor het hebben van een "hoofdvoorganger", of in het algemeen het hebben van één enkele persoon die het gezag heeft over de hele gemeente. Jesjoea is onze Hoofdvoorganger; Hij is onze Hoofd-oudste. Het gezag van de gemeente wordt overgedragen aan een groep bekwame oudsten. Van hen wordt verlangd dat ze zich onderwerpen aan het Woord van God, waar hun gezag vandaan komt, en zij worden als opzieners toevertrouwd om namens de gemeente beslissingen te nemen en de gemeente te leiden tot de gehoorzaamheid aan Gods Woord. Een gemeente moet geen "persoonsverheerlijking" zijn, waar één persoon alle autoriteit heeft, alle beslissingen neemt en zichzelf uiteindelijk als middelaar opstelt tussen het volk en Jesjoea. Mensen in een gemeente moeten in de eerste plaats Jesjoea volgen, waarbij de oudsten/herders helpen door hen te beschermen en te begeleiden in hun wandel.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)